



**RAIL HOPE**  
S U O M I

# Siihipyörä

**RAUTATIELÄISTEN KRISTILLINEN YHDISTYS RY**  
**JÄSENLEHTI N:O 4 - 2017**

## TIETOIKKUNA

### SIIPIPYÖRÄN TOIMITUS

Päätoimittaja ja toimitussihteeri **Arto Auranen**, Kymenraitti 4 as 4, 53100 Lappeenranta  
Puhelin 0400654526 Sähköposti [arto.auranen@auranet.fi](mailto:arto.auranen@auranet.fi) (myös osoitteenmuutokset)

**Siipipyörä ilmestyy 4 - 6 kertaa vuodessa jäsenlehtenä.**

### **RAIL HOPE Suomi: osoite**

**Kymenraitti 4 as 4 53100 LAPPEENRANTA**

**Sähköposti: [rky@irm.fi](mailto:rky@irm.fi)**

**Puhelin +358400654526**

**Katso muut tiedot netistä [www.irm.fi](http://www.irm.fi)**




**RKY:n pankkitili FI14 2001 2000 5919 91**

**RKY:n kesäkotijuhlatalo JUHLATALO RAUTIALA,**

***Vesilahti, Rautiala 17 (ei postia)***

**RKY:n nettisivut: [www.irm.fi](http://www.irm.fi)**

## RKY TIEDOTTA

-  **TALVIPÄIVÄT 12.- 13.1.2018 Helsinki Hotelli Arthur**
-  **Hallitus päätti viedä Rautialan tilasta tehdyn ostotarjouksen vuosikikouksen käsiteltäväksi ja päätettäväksi**
-  **Yhdistykseen on tullut 20 uutta jäseniä kuluvan vuoden aikana. Poistunut on 21 ja poisnukkuneita 9 henkilöä.**
-  **Yhdistys tarvitsee uusia jäseniä, ole aktiivinen jäsenhankinnassa.**
-  **Vuoden 2018 kalenterit ovat saatavilla. Kalentereita voit tilata jaettavaksi Tuulialta ja puheenjohtajalta.**
-  **Rukoillaan yhdistyksen hallituksen jäsenten puolesta.**
-  **Uusi RKY:n esite on katsottavissa ja ladattavissa netissä.**
-  **Juhlatalo Rautialan nettisivut: <http://mainosmies.com/dev/rautiala/>**

**Kannen kuva: Arto Auranen**

## PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Arto Auranen

### RailHope Suomi

Iso kiitos kuluneesta vuodesta Herrallemme Jeesukselle Kristukselle. Hän on johtanut meidät Hengellään tähän päivään. Luotamme jatkossakin hänen Pyhän Henkensä johtoon.

Joulu on aikaa, jolloin juhlimme Jeesuksen syntymää. Samalla kiitän Jumalaa, että hän antoi meille Jeesuksen. Vaikka kaikki kristilliset juhlamme ovat maallistuneet tai ottaneet muualta viitteitä, me voimme juhlia Jeesuksen syntymää.



Murheita ja iloja mahtuu yhdistyksemme toimintaan. Rakas paikkamme Rautiala on jäänyt huonolle hoidolle ja nyt siellä on esiintynyt hajuhaittoja ja tutkimme, onko rakenteissa hometta. Muutamat vuokralaisemme vieraat ja omatkin jäsenemme ovat saaneet hometta haittoja. Silti nykyinen vuokralainen on halukas ostamaan paikan. Sitä asiaa käsittelemme tule-

vaisuudessa hallituksessa ja vuosikokouksissamme.

Syyspäiville ei ollut tulijoita ja jouduimme ne perumaan. Kuitenkin vietimme Akaassa kirkkopyhää. Toijalassa on paljon rautatieläisiä ja seurakuntakin oli innostunut, kun vietimme siellä rautatieläisten juhlaa. Jatkoa on luvassa Toijala – Akaa alueella. Toivomukseni onkin, että te jäsenet olisitte innokkaita järjestämään kirkkopyhiä tai muita tapaamisia rautatiepaikoilla. Jäsenhankintakin on meidän jokaisen juttu. Netissä on jaossa esitteitä ja muuta materiaalia asian hoitamiseksi. Tulen mielelläni mukaan tapahtumiin.



Näiden asioiden puolesta varmaan moni panee jo luonnostaan kätensä ristiin ja huokaa Herralle yhdistyksen tulevaisuuden puolesta.

Toivotan Sinulle hyvää adventin aikaa ja Vapahtajamme syntymäjuhlaa. Kiitos, että olet mukana.

***Siunaavin terveisin puheenjohtaja***

## TUIKKIKAA OI JOULUN TÄHTÖSET

Esa Lipasti

Meitä oli kotona neljä poikaa, nulikka iässä me kuljimme Seinäjoella talosta taloon, esitimme tiernapoikia kodeissa ja kouluilla, pienin Simo veli kantoi varressa olevaa suurta tähteä, ja me lauloimme kirkkailla pojan äänillä: *”Tähti, se kulukeepi itäiseltä mailta ja sanomaton kirkkaus se ulosloisti. Tähti oli Jumalalta uloslähetetty, ja he riensivät uhraamaan pyhää savua ja mirhamia.”*

Silloin poikasena tunsin vain yhden jou-luevankeliumin. Rikas, rakas, selko-kielinen Luukas, sitä luettiin ja esitettiin kotona ja koulussa, Se oli maanläheinen, omaan kokemuspäiiriin istuva ja tuttu. Siinä oli Maria, Joosef ja pieni Jeesuslapsi, talli, seimi, lampaat, paimenet ja enkelit. Se oli oikea, ainut, tuttu ja turvallinen. Siinä osasi elää itse mukana ja se sai silmät loistamaan.

Myöhemmin, isompana ja mielestäni viisaampana, järkeilyn vuosina, aidolta, todelta ja johdonmukaiselta tuntui filosofinen Johanneksen evankeliumi, se maistui sopivammalta, loogiselta, ajattelulle siipiä antavalta. ”Alussa oli sana, sana oli Jumalan luona ja Sana oli Jumala.” Se tuntui sopivan paremmin järkeilevään päähän. Siinä oli tilaa ja sementtä vapaalle pohdinnalle. Elämän arvoitus ajaa jokaisen ajattelemaan, minä haluaisin ymmärtää, vaikka en kaikkea käsitä.

Ihminen miettii ja pohtii myös Joulun sanomaa. Usein olen kuullut kysyttävän: ”Emmekö me valistuneet ja viisaat, tosi-asioiden kanssa kamppailevat aikuiset voisi selvitä Joulusta ilman enkeleitä, tähtiä, tallia ja idän viisaita?” Olen kyselyt itseltäni ja muilta: ”Onko elämän

todellisuus ja kokonaisuus ilmaistavissa vain meidän faktoillamme, aistien ja arki-todellisuuden mittavälineillä?”

Teologian suuriin oivalluksiin kuuluu, etteivät evankeliumit ole syntyneet historiallisen mielenkiinnon kohteena, historian kirjoituksina, vaan ihmisten kokemuksiin, alun perin ne ovat olleet elävää todistusta, julistusta. Ne ovat suurten asioiden ilmaisua, ihmisten kielellä. Käsittämättömien asioiden pukemista elävään saarnan, Jumalan ihmiseksi tulemisen ilosanomaa. Siksi niissä on tosiasioita, vertauskuvia ja legendaa.

Meillä on usein ”tilakriisi”, meissä on ah-tautta niin kuin Betlehemmin majatalossa. Ei ole tilaa Joulun lapselle. Tila on elämi-sen eilinehto. Olenko täynnä itseäni, viisauttani, omia pelkojani ja mahdolli-suuksiani? Onko minussa odotusta, kaipuuta paremmasta, oikeasta Jou-lusta.

Silesius kirjoitti 1600-luvulla: ”Vaikka Kristus syntyisi tuhat kertaa Betlehe-missä, mutta ei sinussa, jäät yhä ikuisesti kadotukseen,” ja Veksi Salmi laulattaa meitä koskettavasti:

”Sydämeeni Joulun teen ja mieleen hil-jaiseen näin Jeesuslapsi syntyy uudel-leen.”

”Tähti se kulukeepi itäisiltä mailta.” Tähti johdatteli idän viisaita ja kedon paimenia joulun iloon ja Vapahtajan ääreen. Joh-takoon meitäkin vaikka siinä Luukkaan evankeliumissa.

Riemullista joulua koteihinne toivotellen.  
Esa ja Irja

## MUSIIKIN JA LAULUN MIES

Raimo Kittilä

Musiikki ja laulu olivat Martti Lutherille (1483-1546) henkilökohtaisesti tärkeää. Hän piti musiikkia Jumalan luomislahjana. Häntä voidaan pitää myös myöhemmän musiikkiterapian edelläkävijänä. Luther oivalsi, että musiikki voi edistää ruumiin ja sielun hyvinvointia.

Luther, joka oli taipuvainen masennukseen, soitti kotihartauksissaan luuttua ja lauloi. Hän piti Daavidia, joka soitti harppua, esikuvanaan. Muutoinkin Psalmien kirja, rukouksen ja laulun kirja, oli Lutherille tärkeä. Niinpä juuri Psalmista 46 hän löysi sanoituksen ehkä kuuluisimpaan virteensä ” Jumala omi linnamme”, jonka hän myös sävelsi.

Tähän taisteluvirteen papit johdattivat sotilaita turvautumaan sotiemme rintamahartauksissa. Nyt veteraanien luottamuspappina olen huomannut, että edelleen virren säkeet puhuttelevat ikääntyvää väkeä evankeliumillaan ja siunaavat kansaamme.

Nuoruudessani tämä virsi toimi myös äänenaavaajana Enontekiön suuressa pappilassa. Ensimmäisessä kesätyössäni teologian opiskelijana olin majoitettuna tyhjään pappilaan. Pappilan toisessa päässä nukkui nuori kesäkantor. Aamuisin avasin ääneni laulaen Lutherin virttä ja kanttori vastasi virren toisella säkeellä. Ääniaallot kaikuiivat tyhjen läpikulkuhuoneiden seinissä. Näin aloitimme päivämme kuin Martinus aikoinaan Saksan luostarissa.



Psalmin 46 säe 11 kuuluu: ”Lakatkaa te huolehtimasta !” Tätä kehotusta voi toteuttaa yksinlaulussa, kuorosovituksissa ja seurakuntaveisussa. Näitä kaikkia jumalanpalveluksenkin osia uskonpuhdistajamme uudisti ja kehitti aikanaan Saksassa. Meille tämän esimerkin välitti Mikael Agrikola suomenkielisessä messussa ja Jaakko Finno 1583 ensimmäisessä virsikirjassa, joka sisälsi 101 virttä.

Nykyiseen virsikirjaamme sisältyy 14 Lutherin virttä. Näistä tunnetuin lienee jouluvirsi ” Enkeli taivaan lausui: Sen viimeinen säe ”*Nyt Jumalalle kunnia.*” lauletaan jokaisessa joulukirkossa seisaltaan. Saakoon tällainen kunnioitus Jumalaa kohtaan jatkoa sukupolvelta toiselle. Näin evankeliumin sanoma Jeesuksesta voi siunata koko kansaamme.

Koettelemusten aikoina laulusta haettiin voimaa myös rautateillä. Evakojunissa sadat tuhannet karjalaiset lauloivat kaipuuta ”Karjalan kunnaista”,

jotka sodissa menetettiin. Näissä junnissa turvaututtiin myös Lutherin virsien sanoihin mm. ”Sua syvyydestä avuksi...”. Tämä virsi oli jo reformaattorin ensimmäisessä virsikirjassa vuodelta 1524.

Monille karjalaisille laulu on ollut ilon ja toivon lähde. Eräs opettajakollegani kertoi saaneensa ensimmäiset taskurahat juuri laulamista evakkojunassa. Vanha pappa rohkaisi ja Sakari-poika lauloi kirkkaalla lapsen äänellä toivoa kotinsa menettäneille, myös itselleen. Opetustyönsä ohessa tästä karjalaisesta tulikin sitten uskollinen laulaja kirkkokuoroon täällä Lapissa.

Matkalaulut ovat osa Psalmien kirjaa. Nämä 15 laulua muistuttavat Jerusalemin temppelin 15 askelmasta. Niillä leeviläiskuoro seiso laulaen juhliksaan. Viimeisessä matkalaulussa 134 on sanat: ”Kiittäkää Herraa.” ja loppu toivotus: ”Siionin Herra siunatkoon sinua, hän, joka on luonut taivaan ja maan.”

Näillä sanoilla kiittäen Jumalaa ja siunaten 100-vuotista itsenäistä maamme.

**Hyvää Joulua ja siunattua Uutta Vuotta**

Raimo Kittilä

## Tasa-arvon aika sijoittajille.

Sijoitusmaailma ei ole entisensä ja hyvä niin. Me haluamme tuoda siihen muutoksen: **tasa-arvoa kaikille sijoittajille**. Olipa sukan varressasi jemmassa sataasia tai satoja tuhansia, tämä koskee sinua.

Me LähiTapiolassa olemme hoitaneet varojamme onnistuneesti jo 150 vuoden ajan. Tämä kokemus ja osaaminen ovat sijoitusasiakkaidemme käytettävissä.

Toimme nyt kaikkien saataville suuren sijoittajan sijoituskohteita, hinnoittelua ja palvelua. Miksikö? Siksi, että meille asiakkaidemme, eli omistajiemme, onnistuminen on ensiarvoisen tärkeää.

Tasa-arvoa on se, että sijoitamme rahasi kuten omamme: samoihin sijoituskohteisiin, joihin itse uskomme.

Katso lisää  
**[lahitapiola.fi/varainhoito](http://lahitapiola.fi/varainhoito)**



Palveluntarjoajat: Säästöhenki- ja sijoitusvakuutukset: LähiTapiola Keskinäinen Henkivakuutusyhdistys. Omaisuudenhoito, toimelähtöjen välittäminen ja sijoitusneuvonta: LähiTapiola Varainhoito Oy. Kiinteistöomarahastot: LähiTapiola Kiinteistöomarahastot Oy. Kiinteistövarainhoito: LähiTapiola Kiinteistövarainhoito Oy.

## LUTHERIN KYNÄSTÄ

Martti Luther painottaa Kristuksen tulon perustuvan ainoastaan ja vain Jumalan rakkauteen ja armoon ja että Poikansa saapuminen on tarkkaan ilmoitettu etukäteen profeettain suulla.

Näin tapahtui, jotta kävisi toteen tämä profeetan sana: Sanokaa tytär Siionille: Katso, kuninkaasi tulee! Hän tulee luoksesi lempeänä, ratsastaen aasilla, työjuhdan varsalla. (Matt 21:4-5)

Evankelista lainaa tätä profeetan sanaa, jotta ymmärtäisimme, että Kristus ei ole tullut luoksemme ansioittemme vuoksi vaan jumalallisen totuuden tähden. Hänen tulonsa oli luvattu jo paljon ennen kuin olimme edes syntyneet.

Jumala on luvannut meille evankeliumin pelkästä armosta, samoin hän on sen lupauksen myös täyttänyt osoittaakseen totuutensa: hän pitää, mitä hän lupaa. Hän kannustaa meitä luottamaan lupaukseensa ja rakentamaan elämämme sen varaan. Hän pitää lupauksensa varmasti.

Martti Luther (Teoksessa: Martti Luther. Yksin armosta. Käännös Anja Ghiselli. Kirjapaja 2010. Sitaatti on Lutherin Adventtipostillasta vuodelta 1522.



## NYT KIIRUHTAEN LÄHESTYY

Nyt kiiruhtaan lähestyy tuo päivä,  
kun morsian käy Jerusalemiin.  
Pian katoa armoajan viime häivä,  
kun muuttaa saa hän uuteen kotihin.

*Kuoro:*

Soidessa harpuin palmut käsissänsä,  
hän laulaa uutta virttä Karitsan.  
Nyt kaikki Herraa hengessä jo palvoo,  
ja ovat ikuisesti luonansa.

Kyöneleet vieri hänen poskillansa,  
kun koetukset maiset kestää sai.  
Helminä nuo kimmeltää silmissänsä,  
Jeesuksen tähden tuskaa kantoi aino

Kaupungissaan ei vaarat koskaan  
vaani,  
käy morsian nyt iki - loistossaan.  
Suojanaan turvaisat on jaspismuurit,  
sä ymmärrätkö valtaa Jumalan!

Sanat ja sävel  
Aage Samuelson, Norja  
(Nu hastigt närmar sig ... )  
Nu nas thastig narmmer seg

Suom. Onni Lysti 11.6.1988

**IN MEMORIAM**

Esa Lipasti

**Anja Nyman'in muistoa siunaten**

Ystävien piiri pienenee, monet rakkaan Rautialan hankkijat ja kunnostajat ovat siirtyneet toiseen maailmaan, tietämisen taakse, ymmärtämisen ylittävään ulottuvuuteen. Me tunnemme ikävää, muistellemme kiitollisina heitä ja yhdessä kuljettuja taipaleita.

Viimeisimpänä on joukostamme poistunut Anja Nyman, todellinen Rautialan ystävä, alusta alkaen vastuuta kantanut ja monella tavalla RKY:n toiminnassa mukana ollut ja itsensä likoon laittanut todellinen Martta ja Maria: toimija, osallistuja ja kuuntelija. Anja oli ei vain Rautialan tukijalka, vaan myös pitkään RKY:n Toijalan piirin ja Rautialan ystävien pyörittäjä.

Raamattutuntien ymmärtäväinen kuulija, kyselijä ja älykäs näkijä, joka otti selvää siitä, mitä tunnilla yritettiin sanoa. Muistan isolla kiitollisuudella häntä aktiivisena seuraajana ja osallistujana joukostamme. Jotakin erikoista ja sydämellistä tuli hänen mukanaan Rautialaan vielä viimeisinäkin vuosina Tuulian tuodessa hänet joukkoomme. Anja sai elää pitkän ja siunaavan elämän ennen kuin väsynyt sydän uupui ja hän nukkui kotonaan uneen, toivoen pääsevänsä sinne mitä oli paljon ajatellut ja mistä oli usein unta nähnyt.

Henri Nouwen kirjoittaa kirjassaan: Toivo kaaoksen maailmassa; "Kuolema on paljon suurempaa ja syvempää tapahtumaa, täyteydestä, jota emme pysty käsittämään, mutta josta voimme tietää, että se on elämänluova tapahtuma. Sanoessaan, että jos nisun jyvä kuolee, se kantaa paljon hedelmää, Jeesus ei puhunut vain omasta kuolemastaan, vaan viittasi siihen uuteen merkitykseen, jonka

hän tahtoi antaa meidän kuolemалlemme."

Kuolema on selittämätön salaisuus, sekä tiede, että hurskaus joutuvat pysähtymään sen äärellä.

On kuitenkin yksi tapa aavistella ja katsella kuoleman rajan yli. Se on toivo. Kristinusko luottaa ja näkee, että toivolla on ihmistä väkevämmät voimat takanaan. Toivo odottaa jonkin uuden tulemista. Toivo katsoo eteenpäin, kohti sitä, mitä ei vielä ole. Toivo uskaltautuu ottaamaan vastaan sellaista, mitä ei ole vielä tarkemmin määritelty. Toivo on luottamista siihen, että kaikki ei ole siinä, mitä me kykenemme ymmärtämään ja todistamaan oikeaksi. Toivo on tarttumista siihen, mitä Jumala lupaa ja antaa.

Ystävystyminen kuoleman ja toivon kanssa antaa meidän elämäämme rohkeuden, ilon ja turvallisuuden. Anja oli viljellyt ja viisastunut tätä ystävystymistä pitkään pyytäneenä elämänsä monissa mutkissa ilon ja surun syövereissä. Ystävä on jokaiselle suuri lahja, josta saat kiittää.

Nyt me kiitämme Nyman'in Anjasta ja toivotamme hänelle siunattua matkaa "tuonpuoleisiin"

Ystävää kaivaten ja muistoa siunaten  
Irja ja Esa Lipasti





## MUISTOJA



Olimme mukana Anja Nyman'in siunaus- ja muistotilaisuudessa Akaassa 14.10. Ystäviä oli runsaasti saattamassa rakasta Anjaa Vas. puheenjohtaja Arto Auranen ja sihteeri Leena Auranen, hallituksen jäsen Kaarina Peltonen ja kunniapuheenjohtaja Esa Lipasti Irja vaimonsa kanssa

Kuva Tuulian kotialbumista

**KAJAANIN KIRKKOPYHÄ** Kajaanin kirkkopyhä vietettiin 15.10. Linnantauksen



kirkossa. Aila Kemppainen on toiminut liturgina ja Juhani on lukenut tekstit useampana vuonna. Kajaanilaisille opettajavuosilta tuttu puheenjohtaja Arto Auranen saarnasi. Kuuntelemaan ja tapaamaan Artoa oli tullut myös hänen entisiä työtovereitaan.

Kuva: Aulis Kangasniemi

## ESITTELYSSÄ EEROLA

Minulla ja vaimollani oli 20.heinäkuuta mukava kesäretki Vesilahdelle. Kauniitten maisemien lisäksi meitä kiinnosti nähdä paikkoja, jotka liittyivät vaimon suvun historiaan 1700-luvulta asti. Olen selvitelty harrastelijana suvun eri vaiheita Lähinnä ”googlaamalla”.

Michelsson ja Kaisa Rautiala. Hakkilan entinen ratsutila sijaitsee kahdeksan kilometrin päässä Vesilahden kirkolta, Rautialakin löytyy melko läheltä. Kummankin ratsutilan isännät tunnetaan jo 1500-luvulta lähtien. Hakkilan isännän mainitaan olleen 1500-luvulla pitäjän rikkain



Vappuaattona 2017 Leena Auranen

Jäljet johtivat Carl Ereniuksen kautta Vesilahden Hakkilaan ja Rautialaan sekä sieltä edelleen Kangasalan Eerolaan. Kun mainitsin Rautialassa kytköksestä Eerolan taloon, sain tietää, että siellä olevaa navetasta muutettua ”juhlataloa” kutsutaan Eerolaksi! Onkohan entisten Eerolan isäntien perua tuo nimi?

Liitän tähän kopion osasta Carl Ereniuksen sukua selvittävää kirjoitustani, joka omine puutteineen pyrkii antamaan lisävalaistusta menneisiin aikoihin.

### **Carl Erenius Carl Michelsson**

Carl Michelsson Hakkinen syntyi Vesilahdella 01.01.1816 vanhempiinaan Hakkilan rusthollari Michel

talonpoika. Hakkilasta tuli 1611 ratsutila (säterirustholli) ja ensimmäiset talonpoikaistorpat sillä oli jo 1740.

Rautiala myytiin 1962 Rautatieläisten Kristillisen yhdistyksen kesäkodiksi. Sittemmin Rautiala toimi täyshoitoa ja pitopalveluja tarjoavana yrityksenä.

Carl aloitti opiskelut Turun katedraalikoulussa ja valmistui ylioppilaaksi Helsingissä 20.6.1836 ja liittyi satakuntalaiseen osakuntaan nimellä Carolus Erenius.

Suvussa on ollut 4.5.1732 papiksi vihitty Samuel Samuelsson (n.1701-1763), joka otti sukunimekseen Erenius. Hänen isänsä oli Kangasalan

Vatialan Eerolan talollinen Samuel Hendricsson. Carl on ylioppilasmatrikkelin selvitysten mukaan Samuel Ereniuksen veljenpojan tyttärenpoika. Samuelin veli Henric Samuelsson oli syntynyt noin 1690 Kangasalan Vatialan kylän Eerolassa ollen tilan isäntänä 1720- 1728. Vuodesta 1729 lähtien hän oli Vesilahden Rautialan rusthollarina kuolemaansa (1747) asti. Hänen poikansa Samuel Hendricsson (n.1741-12.1.1802) oli Carl Ereniuksen äidin Caisa Rautialan isä. Caisa syntyi 26.9.1781 Rautialassa ja meni naimisiin Michel Michelsson Hakkilan kanssa.

Carl vihittiin papiksi 30.5.1838 Turussa. Hän toimi pappina Hausjärvellä ja Nummella, Lohjan pitäjänapulaisena 1850, varapastorina 1855, Espoon kirkkoherrana 1872 lähtien, rovastina vuodesta 1879 ja vt. lääninrovastina vuodesta 1884.

Carl'in puoliso Engel Emilia Hildén on syntynyt 23.3.1815 Vesilahdella ja avioliitto solmittiin 31.7.1843. Hänen isänsä Carl Constantin Hildén oli vihitty papiksi 4.10.1786 ja toimi mm. pataljoonansaarnaajana ja kuninkaallisena hovisaarnaajana, Vesilahden

kirkkoherrana vuodesta 1813 ja rovastina 1817 eteenpäin. Carl Constantinin isä Matias toimi Kemin kappalaisena. Hänen puolisonsa polveutuu Suursillien suvusta (Dorothea Bonstorph).

### Nummella ja Lohjalla

Ensimmäisen lapsen syntymän aikoihin perhe asui Nummen Oinolassa. Carl osallistui aktiivisesti yhteiskunnallisiin asioihin ja myötävaikuttanut kansakoulun ja kirjaston perustamiseen paikkakunnalle. Nummen Oinolassa on uusien koulurakennusten luona edelleen hyväkuntoisen näköinen tuolloin kouluna ja kirjastona toiminut rakennus. Pariskunnalle siunautui silloisen tavan mukaisesti paljon lapsia, Oinolasta muutettiin Hyvelän Pirkulaan, jonka rakennukset näkyvät päätielle, ja myöhemmin Wartinmäkeen ilmeisesti väljempiin tiloihin lasten lukumäärän kasvaessa. Toimiessaan Lohjan pitäjänapulaisena Carl todennäköisesti asui Lohjalla nykyisin museona toimivan koulun vieressä olevassa pitäjänapulaisen mökissä, jossa on nykyisin pieni kahvio. Lohjalta Carl siirtyi Espooseen keväällä 1873.”

*Lassi Mannonen*



PS. Jos joku tietää lisää Eerolan (Rautialan navetan) nimen synnystä lisää, niin toimitus ottaa vastaan tiedon.

## RKY:n talvipäivät 12 - 13. 1. 2018

Hotelli Arthur Vuorikatu 19 Helsinki

*"Nyt kiittäkää! On Herra hyvä, on armoliitto ikuinen."* (Virsi 199)

### Perjantai 12.1.

18.00 Iltapala  
19.00 Raamattutunti *"Aabrahamin mokat"*  
20.00 Kuulumiskierros, musiikkihetki

### Lauantai 13.1

8-9 Aamiainen  
9.00 Raamattutunti *"Oletko onnellinen"*  
10.30 Sääntömääräinen 1. Vuosikokous  
12.30 Lounas  
14.00 Käynti Ateneumissa *Veljekset von Wright*-näyttely  
15.30 Lähtökahvit  
Hallituksen järjestäytymiskokous.



Hinta: Kokouspaketti 115 € koko ajalta yöpymisineen. Lauantai-päivän hinta on 30 € sisältäen ohjelman, lounaan, päiväkahvin ja Ateneumissa käynnin.

Kaikki maksut yhdistyksen tilille merkinnällä vuosikokous2018 FI14 2001 2000 5919 91

**Ilmoittautuminen netissä tai Leena Auraselle 0407277678 joulukuun 15. päivään mennessä on aivan välttämätön.  
Myös Heikki Pynnöselle voit ilmoittautua 0405304982**

**Tervetuloa mukaan**

## RAUTATIELÄIS-PERHEEN ELÄMÄÄ

### *Topparoikassa*

Rautatieläisten lapsille järjestyi talon sisällä erilaisia kesähommia, jos kyseli ajoissa. Minä pääsin kesäksi 1946 tuntipalkalla topparoikkaan. Se on rautatien rakentajien ja -kunnostajien työporukka. Ratapihalla ja -linjalla oli aina korjaus- ja huoltotöitä, joita suorittivat kolmen tai neljän miehen ryhmät. Kesäisin vaihdettiin lahonneiden ratapölkkyjen tilalle uudet ja nostettiin tunkilla ratakskojen jatkoksiin roudan ym. takia tulleet painautumat, niin että junien pyörät eivät enää kolkuttaneet ja jyskyttäneet. Nostetun kiskon osuuden verran ja alle juntattiin hakulla soraa.

Tämä oli vastuullista ja raskasta työtä, johon ei poikasia kelpuutettu. Meille, muutamalle koulupojalle, jäi ratapenkankerkaaminen rikkaruohoista. Siihen aikaan ei ollut sepelipengerryksiä. Hyvin liikennöitykin linja ruohottui, ja osaltaan lannoitti ratapöllejä. Aamuseitsemältä oli nimenhuuto konttorilla Helsinkiin ja Orivedelle menevien ratojen risteyksessä. Sitten valitsimme työkalut, lapion ja pitkävartisen ja leveäteräisen käytäväharavan ja siirryimme jalan rataa pitkin työmaallemme. Mestariksi kutsuttu valkolippalakillinen mies osoitti meille työt, vaikka eipä siinä paljon ohjausta tarvittu.

*”Tota noin, tästä vaan tonne Helsinkiin-päin niimpitkälle kurrataa piisaa”*

Kesän aikana jo pääsimmekin Härmälän lentokentän ohi kohti Sääksjärven metsiä. Loppukesästä työ ei emää kovasti edennyt, kun aamulla kului tunti ja enemmänkin kävelyyn työpaikalle ja iltapäivällä vastaavasti palatessa. Ja kulkuhan laskettiin myös työaikaan.

Kahden rinnakkaisen raideparin ja sen reunustan ruohostus oli helppoa ja loppulta hieman pitkästyttävääkin. Mutta meitä oli sopuisa ryhmä: Luther talolla asuvan konduktööri Rautakorven poika ja rautatielääkäriin vastaanottosisaren Karppisen poika ja minä. Etunimet eivät palaudu mieleen, koskapa sen ajan koululaisille ominaisen tavan mukaan puhuttelimme toisiamme vain sukunimillä. Työssä jäi aikaa puhua ummet ja lammet, ikätovereita, kun olimme.

Oli varottava kahta asiaa. Oli kuunneltava korvat tarkkoina linjalla kulkevien junien tuloa, ettei jääty alle ja toiseksi oli omasta kellosta tarkattava, että ei oltu työmaalla liian pitkään. Oli myös pidettävä mielessä, missä päin mestari sinä päivänä saattoi liikkua. Meidät ohitti päivittäin resiinallaan ratavahti, joka tarkasti rataosuutta Tampere-Lempäälä, joka kerta hän pysähtyi juttelemaan kanssamme. Kotoa selkärepussa kannetut päivän eväät maistuivat ruokautunnilla.

Radalla oli keskikesällä kuuma. Rusketuimme hyvästi. Loppukesällä tuli muutama rankka päivä, jolloin lähdimme kaikkien miesten kanssa linjalle omalla lyhyellä tavarajunalla keräämään poistetut, haisevat lahopöllit. Niiden nosto penkasta ylös kuormaan oli likaista hommaa.

Niin hyvin työporukkamme sopi yhteen, että syksyn alkaessa lähdimme rautateiden rengasmatkalle, kun jokainen saimme rautatieläisen perheenjäsenenä

vapaaliput. Jyväskylän, Mikkelin ja Kouvolan kautta päädyimme loma matkallamme Helsinkiin. Tuntui mahtavalta, etten sanoisi miehekkäältä, kun saimme vapaasti keskenämme valita minne mennä ja mihin tutustua kesäisessä Helsingissä.

Hyvä toveruus päättyi syksyllä. He kävivät toista koulua, kuin minä. Emme ole sen koommin tavanneet. Talvea varten jäi mukavasti käteistä rahaa taskun pohjalle. Emme saaneet kotona taskurahoja,

En ollut koskaan sellaisesta kuullutkaan. Ylimääräisiä rahoja en oikeastaan tarvinnut. Silloin ei syöty karkkeja lähes tulkoon niin, kuin nyt. Mutta oli mukava tunne, kun oli omaa rahaa muutama kymppi.



Seppo Löytty on vanhin veljeni synt. 18.5.1929 Urjalassa elää Tampereella vaimonsa Kirsti Löytyn kanssa. Kuva on sisartapaamisesta *Kirjoitus kirjasta "Löytyn tie" kirj. Seppo Löytty, toim. Iikka Löytty*



Kuvatervehdys Kainuusta Aulis Kangasniemi

## **Tulevia tapahtumia**

**12.12. klo 17.30 Vuosaaren piirin joulujuhla Pasila, Alppitalo, Karjalankatu 2. Aluksi joulupuuro ja kahvi. Ilta jatkuu ilosanoman äärellä. Ilm. Pynnönen 0405304982**

**17.12. klo 10 Pieksämäen vanha kirkko. Saarnaa Esa Lipasti. Kahvitilaisuus seurakuntatalolla.**

---

**2018**

- **12.-13.1. Talvipäivät ja I vuosikokous Helsinki, hotelli Arthur**
- **21.1. klo 10 Kirkkopyhä Lappeenranta, Sammonlahden kirkko**
- **25.2. klo 10 Kirkkopyhä Joensuu, Pielisensuun kirkko**
- **25.2. KLO 10 Kirkkopyhä Seinäjoki Lakeuden Ristin kirkko**

## **Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry Sääntömääräinen 1. vuosikokous**

**La 13.1. 2018 klo 10.30  
Hotelli Arthur Vuorikatu 19 Helsinki**

**Sääntömääräisten asioiden lisäksi käsitellään kesä-  
koti Rautialan ostotarjous**

Tervetuloa Hallitus



# JOULURAUHAA JA ONNELLISTA UUTTAVUOTTA 2018

**Siipipyörän lukijoille  
Kaikille yhteistyö-  
kumppaneille**

Rautatieläisten Kristillinen Yhdistys ry



## LASTEN JOULURUNO

Rakas Isä, tiedät sen,  
joulu saapuu meille.  
Laita parvi enkelten  
jouluaskareille.

Salli heidän lohduttaa  
äitikullan surut!  
Siunaustas' odottaa  
vähät leivänmurut.

Moni lapsi nyhykien  
kulkee orvon teitä.  
Anna jouluenkelten  
poistaa kyyneleitä!

Sulta, Kaikkivaltias,  
joulurauhan saamme.  
Rakas Isä, suojahas  
sulje synnyinmaamme!

Ester Ahokainen (1943)